

A note on "Malchut"

1. Rabbi Moshe Miller, *Malchut*, https://www.chabad.org/kabbalah/article_cdo/aid/380807/jewish/Malchut.htm
 On one hand, *malchut* receives all that it has from the other *sefirot* and is described in Kabbala as "having nothing of her own"; thus, the *Zohar* compares *malchut* to the moon which has no light of her own. On the other hand, *malchut* is the final revelation of the Divine Light for which the entire process began; it was for the purpose of *malchut* that all the *sefirot* were emanated. Thus *malchut* is both the receiver and the consummation of giving.

2. *Zohar*, Parshat Vayechi pg. 238a

Zechariah 9 calls the Messiah a 'pauper' – but should the king, Messiah, be called a pauper? But Rabbi Shimon said thus: Because he has nothing of his own, and we call him "King, Messiah." This is the sacred Moon above, which has no light other than from the Sun.

3. *Zohar*, Parshat Chayei Sarah pg. 122b

Sarah came to the world and left and did not have anything [impure] stick to her... Because nothing stuck to Abraham and Sarah, Sarah merited elevated life for herself, her husband and her children after her.

4. *Zohar*, Parshat Yitro pg. 88a

"Call to mind the day of Shabbat, to sanctify it." Rabbi Yitzchak said: Bereishit 2:3 says, "And Gd blessed the seventh day," and regarding the manna, Shemot 16:26 says, "You shall gather it for six days – and there will be none on Shabbat." If no food is found on that day, what blessing is found there? But we have learned thus: All blessings, above and below, depend on the seventh day. And we have learned: Why was manna not found on the seventh day? Because all of the higher six days are blessed from that day, and each one provides food to the day below it, each on its day, from that blessing which is received on the seventh day. Therefore, one who is on the level of faith must set his table and prepare his meal for the nighttime meal of Shabbat, so that his table will be blessed for all of those six days, for at that time the blessing for all six days of the week comes, and blessing is not found on an empty table. Therefore, one must set his table for the night of Shabbat, with bread and food.

8:19-22 The nation still wants a king; Hashem tells Shemuel to proceed

5. Malbim to Shemuel I 8:19

לא כדברך שיהיה מושל עריץ בלתי נכנע לדת התורה ומשפטיה, שזה לא יקרא בשם 'מלך' רק בשם 'מושל עריץ'... והוא לא יהיה 'מושל' כי אם 'מלך' יהיה, לא אנהנו נהיה משועבדים אליו לעבדים רק יהיה משועבד אלינו להנהיג אותנו כפי חק ומשפט:

Not as you say, that there will be a tyrant who does not obey Torah and its laws; this would not be called a *melech*, but a *mosheil aritz*... He will not be a *mosheil*, but a *melech*. We will not be bound to him as slaves; only, he will be bound to us, to lead us according to the law.

6. Metzudat David to Shemuel I 8:19

ויאמרו 'לא' - רצה לומר "לא נשמע אליך."

"And they said 'No'" – meaning, "We will not listen to you."

7. Radak to Shemuel I 8:21

כתרגומו "וסדרינון קדם ד" כלומר בתפלתו, שהתפלל לקל שיענהו בדבר המלוכה, וסדר דבריהם לפניו:

As it is translated, "And he arranged them before Gd," meaning in his prayers. He prayed to Gd to answer him regarding the monarchy, and arranged their words before Him.

Introducing Shaul: Wrong tribe?

8. Bereishit 49:10

לא יסור שֶׁבֶט מִיְהוּדָה וּמַחֲקֵק מִבֵּין רַגְלָיו עַד כִּי יָבֹא שִׁילוֹ וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים:

The sceptre will never leave Judah, and the [law-giving] staff from at his feet, until Shiloh comes, and he will gather nations to him.

9. Chronicles I 28:2-6

ויקם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עַל רַגְלָיו וַיֹּאמֶר שְׁמֹעוֹנִי אַחִי וְעַמִּי אֲנִי עִם לִבִּי לְבָנוֹת בַּיִת מְנוּחָה לְאַרְוֹן בְּרִית ד' וְלָהֶדֶם רַגְלֵי אֲלִקְנוּ וְהִכְיִינוּתִי לְבָנוֹת: וְהֵאֲלִקִּים אָמַר לִי לֹא תִבְנֶה בַיִת לְשִׁמִּי כִּי אִישׁ מִלְחָמוֹת אַתָּה וְדָמִים שָׁפַכְתָּ: וַיִּבְחַר ד' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל בִּי מִכָּל בְּיַת אָבִי לְהִיּוֹת לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם כִּי בִיהוּדָה בָּחַר לְנִגִּיד וּבְבֵית יְהוּדָה בֵּית אָבִי וּבְבִנְיָ אָבִי בִּי רָצָה לְהִמְלִיךָ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וּמִכָּל בְּנֵי כִּנְיָ בְּנֵי נֹמָן לִי ד' וַיִּבְחַר בְּשָׁלֹמֹה בְּנִי לְשֹׁכֵת עַל כִּסֵּא מַלְכוּת ד' עַל יִשְׂרָאֵל:

And King David rose on his feet and said, "Hear me, my brothers and my nation! I wished to build a house of rest for the Ark of Gd's covenant and a footstool for our Gd, and I prepared to build it. And Gd told me, 'You shall not build a house in My Name, for you are a warrior, and you have spilled blood.' And Hashem, Gd of Israel, chose me from all of my father's house to be king over Israel forever, for He chose Yehudah to lead, and my father's house among the house o Yehudah, and me among the sons of my father He desired to cause to reign over Israel. And from all of my sons – for Gd gave me many sons – He chose my son Shlomo to sit on the throne of the monarchy of Gd, upon Israel.

10. Chronicles II 13:5-6

ויקם אַבִּיָה מֵעַל לְהַר צְמֶרִים אֲשֶׁר בְּהַר אֶפְרַיִם וַיֹּאמֶר שְׁמֹעוֹנִי יְרָבֻעָם וְכָל יִשְׂרָאֵל: הֲלֹא לָכֶם לְדַעַת כִּי ד' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל נָתַן מִמְלָכָה לְדָוִד עַל יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם לוֹ וּלְבָנָיו בְּרִית מְלַח:

And Aviyah stood atop Mount Tzemarayim in the Mount Ephraim region, and he said: Hear me, Yeravam and all Israel! Know that Hashem, Gd of Israel, gave monarchy to David over Israel forever, for him and his descendants, a covenant of salt.

11. The problem: Shemuel I 13:13

12. Ramban to Bereishit 49:10

"לא יסור שבט מיהודה" - אין ענינו שלא יסור לעולם, כי כתוב (דברים כח לו) יולך ד' אותך ואת מלךך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבותיך, והנה הם ומלכם בגולה, אין להם עוד מלך ושרים. וימים רבים אין מלך בישראל...

אבל ענינו שלא יסור שבט מיהודה אל אחד מאחיו, כי מלכות ישראל המושל עליהם ממנו יהיה, ולא ימשול אחד מאחיו עליו... עד כי יבא שילה ולו יקחה כל העמים לעשות בכולם כרצונו, וזהו המשיח, כי ה"שבט" ירמוז לדוד שהוא המלך הראשון אשר לו שבט מלכות, ו"שילה" הוא בנו אשר לו יקחה העמים:...

וענין שאול היה, כי בעבור שדבר שאלת המלכות בעת ההיא נתעב אצל הקב"ה, לא רצה להמליך עליהם מן השבט אשר לו המלכות שלא יסור ממנו לעולמים, ונתן להם מלכות שעה. ולזה רמז הכתוב שאמר "אתן לך מלך באפי ואקח בעברתי" (הושע יג יא)... שנהרג הוא ובניו ונפסקה ממנו המלכות:...

ומה שאמר הכתוב (שם יג יג) "נסכלת לא שמרת את מצות ד' אלקיך אשר צוך כי עתה הכין ד' את ממלכתך אל ישראל עד עולם," שאם לא חטא היה לזרעו מלכות בישראל, לא על כלם. וזה טעם "אל ישראל." אולי היה מולך על שבטי אמו, על בנימן ואפרים ומנשה, כי יהודה ואפרים כשני עממים נחשבים בישראל, או היה מלך תחת יד מלך יהודה:

ולפי דעתי היו המלכים המולכים על ישראל משאר השבטים אחרי דוד עוברים על דעת אביהם ומעבירים נחלה, והם היו סומכים על דבר אחיה השילוני הנביא שמשח לירבעם ואמר ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כל הימים (מ"א יא לט). וכאשר האריכו ישראל להמליך עליהם משאר השבטים מלך אחר מלך ולא היו חוזרים אל מלכות יהודה עברו על צוואת הזקן ונענשו בהם, וכמו שאמר הושע (ח ד) הם המליכו ולא ממני: וזה היה עונש החשמונאים שמלכו בבית שני...

"The sceptre will never leave Judah" – This does not mean it will never leave, for Devarim 28:36 says, "Gd will lead you, and your king whom you will appoint upon you, to a nation you have not known, you and your ancestors," so they and their king will be exile, and they will no longer have kings and nobles. There is a long period without a king in Israel...

Rather, it means that the sceptre will not depart from Judah to one of his brothers, the monarchy of Israel which will reign over them will be from him, and one of his brothers shall not reign over [Israel]... Until Shiloh comes, and he gathers all of the nations to him, doing as he wishes to them. This is Mashiach. The "sceptre" hints at David, the first king, who held the sceptre of monarchy. "Shiloh" is his descendant, who will gather nations to him...

As far as Shaul – Because the request for a king at that time was repellent before Gd, He did not wish to set upon them a king from the tribe which would hold the permanent monarchy, and He gave them a temporary monarchy. This is hinted in Hosheia 13:11, "I placed upon you a king in My anger, and I removed him in My anger."... He and his sons were killed, and his monarchy was cut off...

And when Shemuel I 13:13 says, "You were foolish, you did not guard the commands of Hashem your Gd, which He commanded you; Gd would have established your reign to Israel *ad olam*," that means that had he not sinned, his children would have reigned in Israel, but not over all of them. This is the meaning of "to Israel." Perhaps he would have

reigned over his mother's tribes, on Binyamin and Ephraim and Menasheh, for Yehudah and Ephraim are viewed as two nations in Israel. Or he would have been king beneath the king of Judah.

In my opinion, the kings from other tribes who reigned after David violated the wishes of their ancestors, switching the lots of tribes, relying on the words of Achiyah the Shilonite who anointed Yeravam and said, "I will oppress the seed of David because of this [sin of Solomon], but not forever." And when the northern kingdom continued to coronate king after king from other tribes without returning to the monarchy of Judah, they violated the command of the elder ["but not forever"] and they were punished, as Hosheia said, "They coronated, not Me."

This was the reason for the punishment of the Hasmoneans who reigned in the Second Temple...

13. Ralbag to Shemuel I 13:13

"עד עולם" יתכן שיובן עד זמן רחב, כמאמר חנה "וישב שם עד עולם" שהרצון בו כמו נ' שנה. וכן מ"ש בתורה "ועבדו לעולם" הרצון בו עולמו של יובל כמו שבארנו שם. ולפי הענין היה הרצון בזה המאמר כי הש"י הכין ממלכת שאול באופן שתתקיים זמן רחב לולי זה המרי שמנע ממנו הטוב, ולא נתקיים המלוכה לו כ"א זמן מועט:

14. Abarbanel to Shemuel I 9:2

ואני אחשוב שאין הדבר כדבריהם, ושיעקב בברכותיו לא נתן הממשלה והמלכות אל שבט יהודה על אחיו, והנה אוכיח זה מכמה טענות: האחת ששם "שבט" אינו מיוחד על המלכות, אבל הוא כולל כל ממשלה ושלטנות והנהגת עמים, ואם היתה כוונת הזקן על המלכות לבד היה ראוי שיאמר "לא יסור המלכות מבית יהודה"... הטענה השנית אם היה שניבא יעקב על הממשלה והשלטנות שיהיה משבט יהודה תמיד, אם כן איך אדון המושלים וראשון כל המלכים והמושיעים והמחוקקים משה אדוננו שנקרא מלך (כמו שאמר (דברים ל"ג ה) ויהי בישורון מלך, ומחוקק כמו שאמר (שם שם כ"א) כי שם חלקת מחוקק ספון, איך לא היה משבט יהודה ונולד משבט לוי? ואחריו בא יהושע (הכובש את הארץ והנוצח את כל מלכיה והמנחיל אותה את ישראל) משבט אפרים...

הטענה הרביעית כי אם היה שגזר הזקן שהמלכות תבוא תמיד בשבט יהודה ולא בשאר השבטים וידענו שרוח ד' דבר בו, איך כאשר צותה התורה בענין המלך ואמרת (דברים י"ז ט"ו) שום תשיך עליך אשר יבחר ד' אלקיך, וצותה מקרב אחיך תשים עליך מלך ולא תוכל לתת עליך איש נכרי, למה לא אמרה משבט יהודה תשים עליך מלך?...

הטענה החמישית אם היה שלישבט יהודה בכללו נתנה הממלכה והממשלה, איך בחטאת שלמה ובניו קרע ד' ממלכתו ונתנו לירבעם בן נבט אפרתי? והיה ראוי שממשפחת דוד יוסר המלכות ולא משבט יהודה...

הנה אמר בפ' שאם לא חטא היה מלכותו לזרעו עד עולם, ואיה אם כן כח ברכת יעקב שלא יסור שבט מלכות מיהודה? ומה שכתב הרב להשיב לזה שאם לא היה שאול חוטא היה מולך בקצת השבטים לא בכלם או היה תחת מלך יהודה, הם דברים שאין בהם ממש, כי הכתוב אומר בפירוש "כי עתה הכין ד' את ממלכתך אל ישראל עד עולם", הנה אותו המלכות עצמו שהיה לו אמר שהיה הקב"ה מכין אותו עד עולם, וידוע שמלך כללי היה לא פרטי ומשועבד למלך אחר...

הנה התבאר מכל זה שיעקב אבינו בברכותיו לא כוון לתת המלכות אל שבט יהודה ולא דבר בזה, אבל פירוש לא יסור שבט מיהודה הוא אצלי באחד משני פנים:

אם שיאמר שמשבט יהודה לא יסור ממשלה ושלטנות על שבטו פעמים ועל כל השבטים פעמים, ורמז בזה אל היותו נוסע **בדגלים** ראשונה ועולה גם כן **במלחמה** תחלה, והיה אם כן השבט הזה קודם לכל שאר השבטים במעלה וכבוד **בערך שבט לשבט**, לא בערך איש אחד שופט או מלך על כל ישראל. הלא תראה כי גם בהיות שאול משבט בנימין מלך על כל ישראל, **במנין העם** היה שבט יהודה תמיד נמנה בפני עצמו ולא נטפל עם שאר השבטים למעלתו, אמר בענין יבש גלעד (בספ' י"א ח') "ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף",... הנה תמיד בהיות ישראל מתדבק ומתאחד כלו היה שבט יהודה נבדל במעלה ושלמות וריבוי העם על כל שאר השבטים, וזה ענין "לא יסור שבט מיהודה", וגם יכוון שעם היות באחרית הימים שקצת השבטים יגלו מארצם ויבואו לידי היציאה מכלל הדת, הנה **שבט יהודה יעמוד זרעו ושמו עד עולם**, ולא יסור ממנו שבט הנהגה גם בתוך הגלות ומחוקק ומורה צדק עד ביאת משיחנו במהרה יגלה, שאז אל שבט יהודה יקהלו עמים והוא יהיה יסוד מוסד לקבוץ הגליות:

או נפרש מלת "שבט" על **המכות והעונשים**, כמו (תהלים פ"ט ל"ג) "ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם", יאמר שלא יסור שבט הנגע מעל יהודה כי יבא לגלות פעמים, ויענש שם מכה רבה ויסורין קשים, וזכר שעם כל זה לא יסור גם כן מחוקק מבין רגליו שהם מורי התורה ומלמדיה... ומפני כל זה אומר שיעקב אבינו בברכותיו לא נתן המלכות לשבט יהודה ולא לשבט אחר, וכאשר ישראל שאלו מלך בחר הקל יתברך בשאול משבט בנימין, להיותו ראוי והגון למלך, ולא היה מונע אליו לא מצדו ולא מצד משפחתו ולא מצד שבטו, והיה נותן לו המלכות מורשה לו ולבניו בקרב כל ישראל והיה האלוקים יתברך מכין את כסאו... וכאשר חטא (כמו שיבא אחרי זה) קרע ד' את ממלכתו מעליו ונתנו לדוד, ומאשר היה דוד טוב עם ד' ועם אנשים נתן לו הקל יתברך המלכות לכל בניו עד עולם, לא מהיותו משבט יהודה כי אם מפאת עצמו ושלמותו. והיה אם כן החסד הזה להתמיד המלכות בזרעו הוא הניתן למשפחת בית דוד לא לבית יהודה, ונתנה לשבט יהודה בעבור דוד ולא לדוד בעבור היותו משבט יהודה. ואע"פ לי עדים נאמנים בזה, אם בדברי דוד אותו פסוק שהביא הרב (ד"ה א' כ"ח ד')...